

lig sat under Tiltale for i en Mærskke og i stort Omfang at have drevet uterligt Forhold med Emaapiger, for hvilket Forhold han ved Hølstebro Købstads Ekstraretsdom af 5te August 1892 blev anset med Straf af 4 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, og som Følge af den ham saaledes overgaaede Straffedom blev Invalideforsørgelsen indbragen. Der foreligger Erklæring fra 2 Læger om, at han ikke kan anses som normal i seksuel Henseende, men maa antages at lide af en Slags Mani, og selv henviser han til en vis arvelig Disposition og Muligheden af, at hans Saar har paavirket hans mentale Tilstand. Paa et Andragende til Finansministeriet om at erholde Invalideforsørgelsen tilstaaet paa ny, helt eller delvist, modtoges Afslag under 3dje Februar d. A. under Henviisning til den gældende Lovgivning, og samme Skæbne fik et Andragende til Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse, idet Ministeriet under 10de s. M. meddelte, at det ikke raader over de i saa Henseende fornødne Midler. Andragerinden paafalder nu Folketingets Bistand, idet hun, foruden at henvise til sin Mand's rosværdige Tjenesteforhold og hans senere frugtbringende og opofrende Virksomhed i Skyttefagets Tjeneste i Tisted og Ringkøbing Amt i et Tidrum af 18 Aar, stempler ham som en kærlig Ægtefælle og Familiefader, med hvem hun har levet et langt og lykkeligt Samliv, og hvis Forvildelse i en enkelt Retning ikke burde ramme hans uskyldige Familie med økonomisk Ruin og bringe i Forglemmelse, hvad han har virket i sin Ungdom og Manddom. Andragerinden, der varmt anbefales af Sognepræsten i Hølstebro, tilføjer endnu, at Familien, da der er gjort Eksekution i Gaard og Indbo, den 15de Mars d. A. vil være fuldstændig ødelagt og hjemløs, og at Manden om ca. 3 Uger agter at udvandre til Nordamerika.

Da Sagen afgøres ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven for 1892—93, gør Udvalget ingen Indstilling.

82. Fra forhenbærende Portner Jacob Johannsen heraf Staden om Understøttelse. (Indbragt den 20de Februar 1893 af Folketingsmanden for Rjøbenhavns 6te Valgfreds, Gad).

Andrageren har i ca. 20 Aar, først som Liberist i 6 Aar og derefter som Portner i 14 Aar, været i Arveprinsesse Carolines Tjeneste, indtil han den 1ste Juli 1878 paa Grund af Gigt fik sin Afsted med en aarlig Pension af 300 Kr. 72 Ø. Da han er 69 Aar gammel, lider af kronisk Gigtvagthed, der gør ham aldeles uarbejdsdygtig, og intet ejer foruden Pensionen, som er utilstrækkelig til hans Ophold, andrager han om Tingets Medvirking til at erholde et Pensionstillæg.

Udvalget gør ingen Indstilling.

83. Fra Mads Peter Nielsen af Gistrup om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 15de Februar 1893 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 3dje Valgfreds, Bøtfer.)

I Krigen 1864 fik Andrageren et Studsaar i højre Arm, hvorved den blev saa beskadiget, at han aldrig senere har kunnet slaa eller høste, kun med megen Besvær har kunnet bruge Spade og Skovl og altid har haft Men og Smerte af Læsionen. Efter at have faaet Afslag paa sine Andragender om Invalideforsørgelse, i 1870 og 1891 af Invalidebestyrelsen og under 1ste November s. A. af Finansministeriet, søger han nu om Folketingets Bistand, idet han fremhæver, hvilket stort økonomisk Tab han har lidt ved i mange Aar at have maattet holde fremmed Hjælp, og at Invalidebestyrelsen har indrømmet, at han har taget Stæde i Krigen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministerens Undersøgelse.